

зърнести и доста разтрошливи. Последнитѣ алтерниратъ и съ бѣли едрозърнести, тоже трошливи кварцови пѣсѣчници, както и съ бедни вжглищни следи; но между тѣхъ не сж изключени глиненцитѣ и конгломератитѣ. Въ тия пѣсѣчници и пепеливо кафяви глиненци намѣрени сж отъ Н. Sanner и Гг. Toula фосили, които могатъ да се взематъ за олигоценски. Отъ тѣхъ ще споменемъ:

Nummulites sp., *Styllophora annulata* Reuss, *Ostrea* cfr. *inasepta* Desh., *Pecten plebejus*, *Mytilus Regaulti* Desh., *Cyrena Sanneri* Toula, *Cyrena* cfr. *psammosole* Desh., *Turritella Oerendzikensis* Toula, *Voluta* cfr. *elevata* Sow., *Lamna* cfr. *contortidens* Agass.

Неогенска система.

а) МИОЦЕНСКА СЕРИЯ.

Миоценската серия въ царството начева съ морски образувания, сталожени въ нѣкогашното пространно Сръдиземно море, което въ терциерната ера е покривало голѣма часть отъ южна Европа. Това море чрезъ единъ доста значителенъ заливъ, който е заобикалялъ Алпитѣ, навлизало е въ Виенския и Панонския басейнъ, отъ дето единъ ржавъ се е отдѣлялъ и достигалъ презъ Сърбия до плѣвенскитѣ околности; следитѣ на това море се виждатъ днесъ на нѣколко мѣста въ Северна България.

Презъ сжщата епоха другъ морски ржавъ се е спущалъ отъ Виена презъ Галиция и Подолия, поплавилъ е Кримъ и една значителна часть отъ Черно море и оставилъ положителни остатъци въ Варненско и около Камчията край Черно море.

По-късно се отдѣля отъ сжщото Сръдиземно море едно доста голѣмо, но по-слабо солено море съ своеобразна фауна, твърде подобна на черноморската, чиито наслаги заематъ тоже голѣми пространства въ нашето отечество, главно около Дунава, както и между тая рѣка и Черно море. Това брахично море сж нарекли Сарматско, понеже е покривало земитѣ на старитѣ сармати.

Но и Сарматското море не остава за дълго време цѣлото се разпокъсва и къмъ края на миоценския периодъ се